

นิยาย MYSTERY

บางเสียงช่วยให้เราหลับ
บางเสียงปลุกคนตายให้กลับมาพูด

เสียงเรียกจากธรรมชาติ

นิยาย Mystery

ปรัศวภาควิไลม

เสียงเรียกจากธรรมชาติ

ชื่อเรื่อง: เสียงเรียกจากธรรมชาติ

ผู้เขียนและเจ้าของลิขสิทธิ์: ปรศุภาควิโอม

ฉบับพิมพ์ครั้งแรก: พ.ศ. 2569

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย: ผู้เขียน

© 2569 ปรศุภาควิโอม สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามคัดลอก ทำซ้ำ ดัดแปลง จัดเก็บในระบบสืบค้น หรือเผยแพร่ส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าในรูปแบบหรือวิธีการใด โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ยกเว้นการอ้างอิงข้อความสั้น ๆ เพื่อการวิจารณ์หรือการศึกษาโดยระบุแหล่งที่มาอย่างเหมาะสม

หนังสือเล่มนี้เป็นงานประพันธ์ ตัวละคร ชื่อบุคคล สถานที่ องค์กร และเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นเรื่องสมมติ ความคล้ายคลึงกับบุคคลหรือเหตุการณ์จริงเป็นเพียงความบังเอิญ

ประเภท: นิยายลึกลับ / Mystery ภาษา: ไทย

บางเสียงช่วยให้เราหลับ
บางเสียงปลุกคนตายให้กลับมาพูด

สารบัญ

บทที่ 1	เสียงที่ไม่ควรอยู่ตรงนั้น	6
บทที่ 2	คนตกน้ำในความมืด	10
บทที่ 3	ยี่สิบสามวินาที	14
บทที่ 4	นกที่ร้องผิดเวลา	18
บทที่ 5	แผนที่ของเสียงสะท้อน	22
บทที่ 6	ผู้ฟังหมายเลข 404	27
บทที่ 7	เรือที่ไม่มีในทะเบียน	31
บทที่ 8	สิ่งที่เสียงตัดออกไม่ได้	35
บทที่ 9	คนในห้องเก็บเชื้อก	39
บทที่ 10	คืนที่ลมเปลี่ยนทิศ	43
บทที่ 11	ความเงียบของพ่อ	47
บทที่ 12	ไฟล์ที่ถูกลบ	50
บทที่ 13	ท่อนหมายเลขเจ็ด	54
บทที่ 14	เสียงเรียกครั้งสุดท้าย	60
บทที่ 15	หลังคลื่นสงบ	63

บทที่ 1

เสียงที่ไม่ควรอยู่ตรงนั้น

เอกรัชเชื่อว่าตลอดว่า ความเงียบไม่มีอยู่จริง

แม้ในห้องอัดเสียงที่บุผนังสามชั้น ปิดเครื่องปรับอากาศ ถอดปลั๊กตู้เย็น เล็ก และกลั่นหายใจจนหน้าอกเจ็บ เขายังได้ยินเสียงเลือดไหลผ่านหู เสียงซอเข้าลั่นเมื่อลงน้ำหนักผิดข้าง และเสียงตึกเก่าขยายตัวซ่า ๆ ได้แต่บ่น

คืนนี้ ห้องทำงานของเขาเงียบกว่านั้นอีก

ตีหนึ่งสิบเจ็ดนาทีก ไฟสีฟ้าจากจอคอมพิวเตอร์ทอดบนแก้วกาแฟที่เหลือแต่น้ำแข็งละลาย เอกรัชนั่งหลังค่อมอยู่หน้าโปรแกรมตัดต่อเสียง คลื่นสี่เหลี่ยมสองเส้นพาดยาวบนพื้นดำ ไฟล์ชื่อ `KHLONG_PRA_03_RAW` มีความยาวหนึ่งชั่วโมงสี่สิบสองนาทีก เป็นเสียงลมลอดรางโก่งก้าง น้ำขึ้นกระทบเลน และนกชายเลนที่เขาบันทึกไว้เมื่อสามวันก่อน

ตอนลงพื้นที่ ทุกอย่างธรรมดาจนน่าเบื่อ

เขาตั้งไมโครโฟนคู่แบบกางองศาไว้บนขาตั้งต่ำ คลุมด้วยขนกันลม วางเครื่องบันทึกอีกตัวใกล้แนวรากไม้ แล้วถอยไปนั่งในศาลาร้างห่างออกมาราวห้าสิบเมตร เพราะผู้ฟังรายการ หลับไปกับโลก ชอบเสียงธรรมชาติที่ไม่มีเสียงคนเจือปน

ตอนนั้นเขาไม่ได้ยินอะไรผิดปกติ

แต่ไม่โครโฟนได้ยิน

เอกริชเลื่อนเคอร์เซอร์กลับไปหน้าที่ 38:14 กดเล่นอีกครั้ง

เสียงลมต่ำ ๆ ไหลผ่านหูฟัง ตามด้วยเสียงนกตัวหนึ่งร้องสั้นสองครั้ง น้ำ
กระทบโคลนดังจ๊อก แล้วมีบางอย่างคล้ายคำพูดหลุดมาจากกระยะไกล

เขาหยุดไฟล์

ถอดหูฟังออก ฟังห้องของตัวเอง

ไม่มีอะไร นอกจากมอเตอร์ไซค์วิ่งผ่านถนนหน้าตึก

เขาสวมหูฟัง กดเลือกช่วงยี่สิบสามวินาที ลดเสียงลมย่านต่ำ ตัดความถี่
แหลมที่เป็นเสียงแมลง แล้วขยายเสียงกลางขึ้นสิบสองเดซิเบล คลื่นเล็ก ๆ ที่
แทบมองไม่เห็นขยายตัวจนมีรูปทรง

เสียงชายคนหนึ่งดังขึ้นไกลมาก แต่ชัดพอให้ขนแขนตั้ง

“...บอกแล้วว่าไม่เห็น”

อีกเสียงตอบทันที ต่ำกว่า เร็วกว่า

“ถ้าไม่เห็น ทุกอย่างก็จบตรงนี้”

มีเสียงเสียดสีกับพื้นแข็ง เสียงโลหะกระทบอะไรสักอย่างหนึ่งครั้ง จาก
นั้นเกิดแรงกระแทกหนัก—ไม่ใช่ของชิ้นเล็กหล่นน้ำ แต่เหมือนมวลทั้งก้อน
ตกจากที่สูงพอสมควร น้ำแตกกระจายกว้าง ก่อนเสียงเครื่องยนต์เรือจะเร่ง
ขึ้นแล้วค่อย ๆ ห่างออกไป